

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. I. Absolvtionem Perfectionemq[ue] virtutis in Clerico desiderat
Apostolus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

DE ECCLESIASTI-
CORVM VITA, MORI-
BVS, OFFICIIS, LIBER TER-
tius requisitam ab illis virtutem,
sanctitatem, perfectionem ex-
planans

*In Paulino haecenus ac diuino spe-
culo viderunt Domini Ecclesia-
stici, quales esse non debent, nunc
quales esse addeceat in eodem
contemplantur.*

C A P. I.

ABSOLUTIONEM PERFECTIO-
nemque virtutis in Clerico desiderat
Apostolus.

Non satis vacare culpa Ecclesiasticum, eximia
& virtute antecellat, necesse est, vt Sacer-
dos sese aliquis ab omni peccati labe, ait Di-
uus Gregorius Nazianzenus Apologet. i. purum tuea-
tur, aut ad id certè quam proximè accedat, haud tamen scio,
idne ei sufficiat, qui alios ad virtutem erudire parat. Neque
enim

enim ab eo, cui hæc cura commissa sit, hoc solum requiritur, vt à vitiiis alienus sit, (quod subditorum quoq; plerisq; turpissimum esse censetur) verum etiam vt virtute præcellat, iuxta illud Scripturæ præceptum, quo declinare à malo & bonum facere iubemur, Psalm. 33. v. 1. & 36. nec satis habere debet vitiosas animæ formas obliterare; nisi meliores quoq; notas ipsis substituat, vitæq; integritate magis, quam dignitate atq; auctoritate præstet: nec modum sibi vllum honestè viuendi, atq; in virtute progrediendi constituat, nec lucro potius id quod complexu tenet, quam detrimento id quod effugit, deputet: verum quod præpedibus est, ascensum ad id quod deinceps sequitur, esse arbitretur: nec magnopere amplum atq; illustre iudicet, si promiscuam plebem virtute antecedit, sed damno & calamitati ducat, si minus plenè cumulateq; officio suo fungatur, præclareq; facta ad legis diuinæ normam, non ad hominum mores exigat, siue illi flagitiosi & scelerati sint, siue mediocri virtute præditi: nec virtutem, quæ Deo optimo maximo, à quo omnia, & in quem omnia, debetur, exigua lance perpendat.

§. Strenuam virtute nauent operam, & toto pectore in perfectionis studium incumbant. Oportet n. clericum irreprehensibilem esse 1. Timoth. 3. v. 2. quo vno sermone omnes teste S. Hieron. epistola 83. ad Oceanum capitul. 4. virtutes comprehendit Apostolus, & penè rem contra naturam exigat. Si enim omne peccatum etiam in verbo otioso reprehensione dignum est, quis est, qui absq; peccato versetur in hoc mundo? Idem Sanctus Hieronymus libr. 1. aduersus Pelag. c. 8. Primum quod dixit irreprehensibiles, aut melius aut rarus, quis est enim, qui non, quasi in pulchro corpore aut nauum aut verrucam habeat.

§. S. Chrylostomus homil. 10. in 1. Timotheicam. *Rara avis.* Irreprehensibilem. Hoc vnico verbo, ait, genus omne virtutis expressit. Itaq; qui sibi vel leuis culpa conscius est, malè profecto facit, eam rem appetens, qua indignum se per opera fecit. Non enim decet eiusmodi regere sed potius regi. Eum quippe, qui regendos alios suscipit, tanta decet gloria virtutis excellere, vt
instar

instar Solis ceteros veluti stellarum igniculos in suo fulgore ob-
scuret. Debet huiusmodi vitam habere immaculatam atque
compositam, vt in illum omnes & in eius vitam, velut in exem-
plar aliquod excellens intueantur.

§. Facit autem hoc Paulus non absq̄, ratione, qui huiusmo-
di monitū vitit. Quia par erat plurimos eius rei desiderio al-
lici, idcirco illum tanta diligentia pingit, vt qui se ad eam rem gat
preparare vellent, ad quantam virtutis celsitudinem sibi eua-
dendum esset, agnoscerent. Plutarchus libr. de doctrina
Principum. Sunt Principes, inquit, tam sacri quam prophani
instar lucentium gemmarum, atq̄, adeo si quis in illis nauus ap-
paret, detractioni patet & calumnia.

Cur virtutis
absolutionē
à clericis exi-
gat Aposto-
lus.

§. Postulat ibidem Apostolus 1. Timoth. 3. vers. 2.
vt sit ornatus, id est virtutibus decoratus moribus ho-
nestis, ac laudabilis, vultu, voce, gestu, incessu, habitu
compositus & temperatus. S. Hieronymus epistol. 83.
ad Oceanum cap. 4. Qui vitia non habet, irreprehensibilis
appellatur: qui virtutibus pollet, ornatus est. Idem B. Pater
epistola 2. ad Nepot. de vita Clericorum cap. 16. Vis,
inquit, scire quales Dominus quarit ornatus? Habito pruden-
tiam, iustitiam, temperantiam, fortitudinem. Nihil hoc mo-
nili pretiosius, nihil hac gemmarum varietate distinctius.

Virtus Cle-
rici orna-
mentum.

§. Tit. 1. v. 8. requirit D. Paulus, vt Clericus sit iustus. Bonum con-
stat ex inte-
gritate virtutibus, & vnus vir-
tutis subductione labascit tota & interit Ecclef. 9. v. 18. ḡa causa,
malum ex
singula de-
fectibus.
Qui in vno peccauerit multa bona perdet. Vbi S. Hieronym.
in Commentar. In Hebræo potest legi. Et qui peccat vnum,
perdet bonitatem multam: Sic sentiendum est, quod propter v-
num peccatum, multa iustitia retro pereant, & inuicem se vir-
tutes sequi, & qui unam habuerit, habere omnes, & qui in vno
peccauerit eum omnibus virtutibus subiacere. Et Iacob. 2. vers. 10.
Qui totam legem seruauerit, offendat autem in vno factus est
omnium reus. Qui enim dixit: Non mæchaberis, dixit etiam:
Non occides. Quod si non mæchaberis, occidas autem, factus es
transgressor legis: Nam vt virtutum omnium moralium
funda-

*Ut ansa ansa
into ue ita
in prudentia
& caritate
inuicem om
nes inbarent
virtutes.* fundamentum & vinculum est prudentia, vt docet S. Thomas 1. 2. q. 65. art. 1. in c. ita & diuinitus ingenitarum virtutum sedes & colligatio est caritas, vt ibidem probatur artic. 2.

§. Hæc & aliorum SS. Patrum quos libenter Beatus Thom. sequitur, sententia est Ambr. in c. 6. Lu. 1. 5. Connexa sibi sunt, concatenatæq; virtutes, vt qui vnâ habet, plures habere videatur: & sanctis vna competit virtus, sed eius qua fuerit vberior, vberius est pramium. Vnicuiq; plura pramia, quia plura incentiua virtutum. Sed q; in aliquo merito copiosius, hoc etiam in pramio redundantius. S. Aug. 1. 6. de Trin. c. 4. Virtutes, inquit, qua sunt in animo nullo modo separantur ab inuicem. Et D. Greg. 1. 22. Mor. c. 1. Vna virtus sine aliis, aut omnino nulla est aut imperfecta.

§. Vult Apostolus Tit. 1. v. 8. vt sit sanctus, id est, purus, innocens, honestus Clericus, quam sanctitatem in Ordinis Sacramento accipiunt gratiam nimirum justificantem, & ea à Deo ad iumenta quib. & in gratia eadem perseverare, & Ecclesiæ munia ritè decenter & sanctè obire possit. 1. Tim. 4. v. 14. 2. Tim. 1. v. 7. Vbi Theodor. Oecumen. Theoph. clarissimè pronunciant: in Ordinatione S. Spiritus dari gratiam, quæ piis studiis & oratione fouenda sit, sicut oleo fouetur ignis.

CAP. II.

OMNIMODAM A CLERICIS
perfectionem requirit Christus.

§. EAndem similemque virtutum abtolutionem ab Ecclesiasticis & præsertim Sacerdotib. Apostolorum successorib. postulat iure suo Saluator Matt. 5. v. 13. Vos, inquit estis sal terra. Vt sicut sal insipidis sapore reb. dat, easq; ne corrumpantur, conseruat, ita & vos insultos hoës sapientia & virtute condianis docendo veritatem & exemplo bonis in morib. confirmando. Ibid. v. 14. Vos estis lux mundi, vt cum doctrina & probi-
tate